

RODZINKA

Biuletyn do użytku wewnętrznego

Numer 3/2021, 8 grudnia 2021 r.

Boże Narodzenie AD 2021

Postani w pokoju Chrystusa

Drodzy bracia i siostry, żłóbek należy do miłego i wymagającego procesu przekazywania wiary. Począwszy od dzieciństwa, a następnie w każdym okresie życia, uczy nas kontemplować Jezusa, odczuwać miłość Boga do nas, odczuwać i wierzyć, że Bóg jest z nami, a my jesteśmy z Nim, wszyscy jako dzieci i bracia dzięki temu Dzieciątku, Synowi Boga i Dziewicy Maryi. I odczuwać, że na tym polega szczęście. W szkole świętego Franciszka otworzymy serce na tę prostą łaskę, pozwólmy, aby z zadziwienia zrodziła się pokorna modlitwa: nasze „dziękuję” Bogu, który zechciał dzielić z nami wszystko, aby nas nigdy nie zostawił samymi.

Papież Franciszek

Kościół każdego dnia, a szczególnie w święta Bożego Narodzenia, prowadzi nas od żłóbka do Eucharystii. Obyśmy wszyscy rozpoznawali w stajence betlejemskiej, w Dziecińcu Jezus

i w Eucharystii, Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, naszego Zbawiciela. Idźcie do Betlejem. Idźcie na Eucharystię i rozpoznawajcie w Eucharystii Jezusa Chrystusa pod postacią chleba i wina.

Kochani, w myśl hasła roku liturgicznego: "Postani w pokoju Chrystusa" - chcemy stawać się świadkami Zbawiciela, abyśmy mocą tego Pokarmu przemieniali świat. Autentyczne spotkanie z Chrystusem we wspólnocie budzi w sercu radość i przynagla nas do dzielenia się doświadczeniem wiary. Sam Jezus Chrystus jest Tym, który nas posyła.

Misja jest nie tylko dodatkiem do naszego życia, ale jest integralną częścią życia chrześcijanina.

Papież Franciszek zaprasza wszystkich ochrzczonych do włączenia się w Synod, którego hasłem są słowa "Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo i misja". Jego celem - jak zaznaczył - jest budowanie Kościoła bardziej synodalnego, czyli takiego, w którym wszyscy "idziemy razem".

Święta Bożego Narodzenia to czas wdzięczności Bogu Ojcu za Jego miłość i miłosierdzie. Cieszymy się i radujmy, że Bóg jest z nami i narodził się w Betlejem oraz w sercach Wspólnoty Domowego Kościoła Diecezji Bydgoskiej.

Dorota i Ryszard Kochańscy wraz z ks. Januszem Konyszem - para diecezjalna Domowego Kościoła i moderator diecezjalny Domowego Kościoła diecezji bydgoskiej.

Ingres księdza Biskupa Krzysztofa Włodarczyka

W sobotę 13 listopada 2021 r. odbył się uroczysty ingres nowego ordynariusza naszej diecezji bp. Krzysztofa Włodarczyka do katedry św. Marcina i Mikołaja.

W ingresie uczestniczył m.in. nuncjusz apostolski w Polsce abp Salvatore Pennacchio oraz przewodniczący Episkopatu Polski abp. Stanisław Gądecki a także arcybiskup senior Henryk Muszyński, Prymas Polski abp Wojciech Polak i inni biskupi, a także duchowieństwo z diecezji i wierni świeccy.

Przed zgromadzonymi najpierw wystąpił bp Wiesław Śmigiel, który pełnił funkcję administratora apostolskiego diecezji bydgoskiej do czasu objęcia jej przez nowego ordynariusza. Bp Śmigiel przedstawił historię naszej jednej z najmłodszych polskich diecezji - „...Ksiądz biskup Krzysztof Włodarczyk dziś wchodzi w tę piękną historię i staje się jej częścią” - powiedział biskup toruński.

Następnie ks. prałat Andrea Francia z Nuncjatury Apostolskiej odczytał tekst bulli papieża Franciszka, ogłaszającej bp. Krzysztofa Włodarczyka biskupem bydgoskim. Biskup Wiesław Śmigiel przekazał pastorał nuncjuszowi apostolskiemu, który wręczył go bp. Włodarczykowi. Jest to pastorał, który otrzymał w 1949 r. bł. kard. Stefan Wyszyński, i który przez wszystkie lata swojej prymasowskiej posługi używał w tej świątyni.

Podczas homilii bp Krzysztof Włodarczyk, przywołał beatyfikację kard. Stefana Wyszyńskiego, Rok Świętego Józefa oraz 100. rocznicę urodzin sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego. Dodał zarazem, że właśnie te wydarzenia wpływają na styl jego posługi biskupiej dla ludu Bożego diecezji bydgoskiej, która ma dopiero siedemnastoletnią tradycję.

Biskup cytując Prymasa Tysiąclecia zwrócił uwagę na pojęcie "wielkości człowieka" – Uznać wartość człowieka – co było jedną z przewodnich myśli całego jego nauczania – znaczy uznać swoją własną wartość i godność, wynikającą z faktu bycia dzieckiem Boga. Dodał też, że bł. Stefan kardynał Wyszyński nieustannie apelował do sumień Polaków o odradzanie się moralne. – Apelował o odnowę czło-

wieka, by – jak mówił – ten stał się nowy i by wreszcie nastąpiło "nowych ludzi plemie" – dodał.

- Bo jeżeli człowiek się nie odmieni – słowa Prymasa Tysiąclecia – to najbardziej bogate państwo nie ostoi się, będzie rozkradzione i zginie – mówił, przypominając, że podstawą godności ludzkiej jest Bóg i Jego wieczny zamysł. Lecz przede wszystkim człowiek powołany jest jako syn do samej wspólnoty z Bogiem i do udziału w Jego szczęściu. I dlatego mogę zwracać się do was, kochani diecezjanie, w ten sposób: pozdrawiam was moje umiłowane dzieci Boże! – powiedział bp Włodarczyk.

W czasie rozważań padły także słowa bł. kard. Wyszyńskiego: "Wszystko postawiłem na Maryję". I tego właśnie – trwania przy Bogu i Jego Matce – oczekiwał od rodaków w przyszłości. Abyśmy byli ludźmi mocnymi w wierze, trwającymi przy Bogu, krzyżu i Ewangelii. Nie chodzi więc jedynie o oddawanie czci Matce Najświętszej przez pieśni pełne ducha i modlitwy, ale o postawę Maryjną, życie duchowością maryjną – powiedział, dodając, że do każdej parafii w diecezji bydgoskiej dotrą wydania Jasnogórskich Ślubów Narodu i Społecznej Krucjaty Miłości, by się w nie wczytywać i wprowadzać w codzienne życie. – Te programy trafiają także do rodzin podczas wizyty duszpasterskiej, tzw. kolędy. Mamy się do czego odnosić i w tym światowym zamęcie wiemy, czego się trzymać – podkreślił.

Nasz nowy ordynariusz jest delegatem Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie. Przypomniał, że ks. Blachnicki już jako mały chłopiec zastanawiał się, jaki powinien być człowiek, by można było powiedzieć o nim, że jest wielki. Wskazał na takie przymioty, jak dobry, odważny, potrafiący pokonywać przeszkody. – Mogę śmiało powiedzieć: chcę taki być i tak służyć umiłowanym

dzieciom Bożym w diecezji bydgoskiej – powiedział biskup Krzysztof Włodarczyk.

W trakcie ingresu przedstawiciele diecezji bydgoskiej złożyli nowemu ordynariuszowi wyrazy oddania i szacunku. Wśród nich

byli przedstawiciele duchowieństwa, życia konsekrowanego i wiernych świeckich.

Na zakończenie Eucharystii bp Krzysztof Włodarczyk zawierzył swoją posługę Matce Bożej Pięknej Miłości i bł. biskupowi Michałowi Kozalowi - patronom diecezji bydgoskiej.

Uczestnikami ingresu byli m.in. ks. Marek Sędek moderator generalny Ruchu Światło-Życie i przedstawiciele kręgu centralnego Domowego Kościoła: ksiądz Krzysztof Łapiński - były moderator krajowy DK z byłą parą krajową Katarzyną i Pawłem Maciejewskimi. Niestety obecny moderator krajowy DK, ks. Damian Kwiatkowski z Częstochowy wraz z parą krajową Małgorzatą i Tomkiem Kaspro-wiczami i pary filialne miały w tym czasie rekolekcje kręgu centralnego w Krościenku.

Dorota i Ryszard Kochańscy

Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych w Bydgoszczy

W dniu 20 listopada 2021 r. w Szkole Salezjańskiej, która mieści się na terenie parafii św. Marka w Bydgoszczy, spotkali się odpowiedzialni za diakonie diecezjalne w naszej filii do której należą diecezje: Gdańska, Warmińska, Elbląska, Pelplińska, Gnieźnieńska, Toruńska i Bydgoska.

Dzień Wspólnoty otworzyli, moderator filialny, ksiądz Zenon Pipka z Gdyni i sekretarka filii Katarzyna Bublewicz, zawiązując Wspólnotę.

Tematem tego spotkania była Synodalność Kościoła, wprowadzenie do tematu przygotował i przedstawił ks. Wacław Dokurno z Przeczna z diecezji toruńskiej.

Po konferencji wszyscy odpowiedzialni przeszli do Kościoła św. Marka na Eucharystię, której przewodniczył moderator diecezjalny Ruchu Światło-Życie diecezji bydgoskiej, ks. Piotr Poćwiardowski, podczas której wezwał obecnych, by byli świadkami Ewangelii wszędzie tam, gdzie żyją oraz służą. – Mamy mówić o tym,

że Bóg, który jest dobry, chce nas wszystkich zbawić. A do realizacji tego celu może posłużyć się grupą, która wcale nie musi być liczna. Ważne, by była to grupa umiłowana i miłująca Chrystusa.

Po Eucharystii odbyły się spotkania w poszczególnych diakoniach na których było pogłębionych 10 głównych kwestii przygotowanych przez moderatora generalnego Ruchu Światło-Życie ks. Marka Sędką:

I. TOWARZYSZE PODRÓŻY - *W Kościele i w społeczeństwie jesteśmy na tej samej drodze, ramię w ramię.*

II. SŁUCHANIE - Słuchanie jest pierwszym krokiem, ale wymaga otwartego umysłu i serca, bez uprzedzeń.

III. ZABIERANIE GŁOSU - Wszyscy są zaproszeni do mówienia z odwagą i pa-rezją, to znaczy łącząc wolność, prawdę i miłość.

IV. CELEBROWANIE - „Podążanie razem” jest możliwe tylko wtedy, gdy opiera się na wspólnotowym słuchaniu Słowa i sprawowaniu Eucharystii.

V. WSPÓŁODPOWIEDZIALNI W MISJI - Synodalność służy misji Kościoła, do udziału w której powołani są wszyscy jego członkowie.

VI. PROWADZENIE DIALOGU W KOŚCIELE I SPOŁECZEŃSTWIE - Dialog jest drogą wytrwałości, która obejmuje także milczenie i cierpienie, lecz jest zdolny do zbierania doświadczeń ludzi i narodów

VII. Z INNYMI WYZNANIAMI CHRZEŚCIJAŃSKIMI - Dialog między chrześcijanami różnych wyznań, zjednoczonymi przez jeden chrzest, zajmuje szczególne miejsce w procesie synodalnym.

VIII. WŁADZA I UCZESTNICTWO - Kościół synodalny jest Kościołem uczestniczącym i współodpowiedzialnym.

IX. ROZEZNANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI - W stylu synodalnym decyzje podejmowane są na drodze rozeznania, na podstawie konsensusu wpływającego ze wspólnego posłuszeństwa Duchowi Świętemu.

X. FORMOWANIE SIĘ DO SYNODALNOŚCI - Duchowość podążania razem jest powołaniem do stawiania się zasadą wychowawczą dla formacji osoby ludzkiej i chrześcijanina, rodzin i wspólnot.

Każde spotkanie w grupach zakończono modlitwą w intencji synodu:

*Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgromadzeni w Imię Twoje.*

*Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;
zamieszkaj w naszych sercach,
naucz nas drogi, którą mamy iść
i jak mamy nią podążać.*

*Jesteśmy słabi i grzeszni;
nie pozwól, abyśmy wprowadzali nieład.
Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,
albo stronnictwość wpływała na nasze działania.*

*Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,
abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,
i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy
i tego, co jest słuszne.*

*O to wszystko prosimy Ciebie,
który działasz w każdym miejscu i czasie,
w komunii Ojca i Syna,
na wieki wieków.
Amen.*

Po spotkaniach w diakoniach, sekretarze poszczególnych grup przedstawili wnioski z dyskusji, z których wynikało m.in., że my jako Ruch Światło-Życie jesteśmy odpowiedzialni za Kościół, powinniśmy uczestniczyć w życiu Kościoła, postąpić do podejmowania misji służenia w Ruchu i na poszczególnych szczeblach Wspólnoty lokalnej, diecezjalnej i powszechnej.

Dzień Wspólnoty zakończyliśmy Nieszporami, którym przewodniczył ks. Wacław Dokurno, a moderator filialny zaprosił odpowiedzialnych za diakonie diecezjalne na wiosenne DWDD na 26 marca 2022 r. do Gniezna.

Jesteśmy wdzięczni wszystkim posługującym na DWDD za wkład i pomoc w przygotowaniu tego wydarzenia, dziękujemy za Wasze poświęcenie, Bóg zapłać.

Dorota i Ryszard Kochańscy

XVI Oazowy Turniej Piłki Nożnej Halowej o puchar Ordynariusza Diecezji Bydgoskiej ks. biskupa Krzysztofa Włodarczyka

W roku 2021 turniej z powodu pandemii i obostrzeń się nie odbył, a w 2022 r. mamy nadzieję, że już nic nie przeszkodzi i XVI edycja Oazowego Turnieju Piłki Nożnej Halowej odbędzie się 12 lutego 2022 r. w Bydgoszczy na hali sportowej Zespołu Szkół Katolickich Pomnika Jana Pawła II, przy ul. Nowodworskiej 17. Drużyny będą walczyły o puchar Ordynariusza Diecezji Bydgoskiej ks. biskupa Krzysztofa Włodarczyka.

Organizatorem turnieju jest Fundacja „Światło-Życie” Ośrodek w Bydgoszczy. Rozgrywki służą nie tylko zabawie i rywalizacji sportowej, ale także są formą integracji naszego Ruchu, abyśmy mogli pokazać, że rodziny z Domowego Kościoła wraz z młodzieżą z Oazy Młodzieżowej potrafią się razem modlić i bawić, ukazując wartości o które zabiegał i troszczył się ks. Franciszek Blachnicki, nasz założyciel, który swoją charyzmą zaraził wielką rzeszę ludzi skupionych w Ruchu Światło Życie.

W tej edycji turnieju mogą wystąpić drużyny parafialne: reprezentowane przez Oazę Młodzieżową,

lub Domowego Kościoła, a także połączone siły obu gałęzi Naszego Ruchu pod nazwą drużyny Ruchu Światło-Życie. Mogą być też drużyny diakonijne reprezentujące daną diakonię. Nowością w tej edycji, w związku z problemem skompletowania drużyn w parafiach, będzie możliwość wystawienia drużyny z rejonu. Mamy także nadzieję, że wzorem lat ubiegłych klerycy z naszego seminarium (obrońcy tytułu z 2020 r.) także będą reprezentowani.

Tak jak co roku walczymy o puchary i medale, a także o złotą wuwuzelę dla najlepiej zorganizowaną grupę kibiców, w XV edycji nagrodę tę zdobyli kibice z parafii św. Jana.

Zgłoszenia do turnieju przyjmuje Sebastian Kochański na maila kochasss@o2.pl lub tel. **792 523 342**.

Świadectwo z rekolekcji OR II° - organizowanych przez DK Łomża

Już w 2020 roku czuliśmy potrzebę pojechania na rekolekcje wakacyjne. Niestety DK archidiecezji krakowskiej odwołało z powodu pandemii OR II w Kluczborku. Ucieszyliśmy się, że w tym roku rekolekcje się odbędą, ale okazało się, że Kraków zmienił OR II na OR I, bo taka była potrzeba. Szukając różnych rekolekcji, trudno było nam wybrać coś odpowiedniego. Wtedy, gdy przeglądałam stronę ośrodka, zauważyłam, że w lipcu rezerwacje ma DK Łomża, która w tym czasie nie opublikowała jeszcze listy swoich rekolekcji. Postanowiłam spytać parę diecezjalnej, która napisała nam, że planują tam OR II i będzie ją prowadzić ksiądz i para, z którą byliśmy już na ORARze, co bardzo nas ucieszyło. Razem z drugą parą z kręgu postanowiliśmy niezwłocznie się zapisać, bo wspólnie łatwiej będzie

ogarnąć wyjazd z naszymi dziećmi. Niestety trochę się przeraziłam, gdy okazało się, że oni nie mogą jednak jechać. Wtedy pojawiła się wątpliwość, jak zmieścić w samochodzie wszystkie potrzebne rzeczy dla 7-osobowej rodziny, w tym gondolę dla naszej 3-miesięcznej córki. Postanowiliśmy działać. Tamtejsza para rejonowa szybko znalazła 5 par, które były chętne użyczyć nam wózka na czas rekolekcji. Zanim jednak zdążyliśmy sfinalizować sprawę, okazało się, że księża sercanie są świetnie wyposażeni i posiadają wózek w ośrodku. I tak jedna przeszkoda pokonana.

Modliliśmy się o spokój, i o dziwo, inaczej niż zwykle pakowanie i droga przebiegły bez nerwów. Na miejscu byliśmy jako pierwsi z uczestników i od razu spotkaliśmy znajome twarze księdza, pary prowadzącej i diakonii wychowawczej, co przekonało nas, że będzie dobrze.

Na poprzednich rekolekcjach mieliśmy problem z nawiązywaniem relacji i baliśmy się, że tu będzie podobnie, ale Pan Bóg postawił taras i ekspres do kawy, gdzie toczyły się poranne towarzyskie rozmowy w przerwie po śniadaniu, w których uczestniczyliśmy i my. Jeśli chodzi o dzieci to zawsze znalazł się ktoś, kto miał ich na oku. Kiedy pojawiały się jakieś trudności Pan Bóg zaraz je wyjaśniał, czasem w bardzo zaskakujący sposób. Dni rekolekcji mijały. Trafiliśmy na wspaniały krąg i cudownych animatorów, którzy dobrze potrafili do nas dotrzeć. Myślę że na zawsze zapamiętamy ich wyjaśnienie, czym różni się regularne czytanie Słowa Bożego od Namiotu Spotkania, czyli Bóg mówi nam o sobie, a w namiocie Bóg mówi do nas. Mieliśmy też w kręgu parę, której dwie córki były niepełnosprawne i byli dla nas niesamowitym świadectwem, dziwiliśmy się skąd biorą na to wszystko siłę. Przy ich problemach nasza 5 dzieci to prosta sprawa.

Niektórzy podziwiali nas, że zdecydowaliśmy się jechać na rekolekcje z 5 dziećmi (najstarsze 6 lat, najmłodsze 3 miesiące), ale my właściwie odpoczywaliśmy, tu wielkie zasługi ma diakonia wychowawcza i wszystkie ciotki, które chętnie opiekowały się dziećmi. Dzieci chętnie wstawały i zasypiały, po kilku dniach bez problemu zostawały pod opieką diakonii. Jeśli chodzi o najmłodszą to wszyscy pytali, czy ona w ogóle płacze.

W 13 dniu pojechaliśmy na pielgrzymkę na Górę Świętej Anny, bo nie było żadnych innych wspólnot w pobliżu, z którymi moglibyśmy się spotkać. Tam odbyłam przypadkową rozmowę z osobą, która dołączyła do naszej diakonii w połowie rekolekcji. Ta rozmowa trwała tylko chwilę, a bardzo mnie umocniła, jeszcze raz przypomniała mi, że trzeba gorliwie i wytrwale prosić Pana Boga, nawet gdy sytuacja po ludzku, nie wygląda obiecująco. Na tych rekolekcjach odkryliśmy na nowo i zrozumieliśmy zobowiązania, które są dla nas darami, a nie trudnościami. Zrozumieliśmy też, że dzielenie się nimi w czasie spotkania kręgu ma być daniem świadectwa o działaniu Pana Boga w naszym życiu, a nie zaliczaniem. Może nie był to czas rewolucji w naszym życiu. Za to był to czas, kiedy mogliśmy w spokoju zastanowić się i odkryć dary, które daje nam Domowy Kościół i postanowiliśmy dołożyć wszelkich starań, aby zacząć je dobrze wypełniać. Pan Bóg wiedział czego nam potrzeba i jak do nas dotrzeć, dlatego postawił na naszej drodze tych właściwych ludzi, których słuchaliśmy z chęcią. Jesteśmy im bardzo wdzięczni za wszystko, co dla nas zrobili.

Jak zwykle, także i z tych rekolekcji nie chciało się wracać do domu. Mamy nadzieję, że z pomocą Pana Boga, naszej wspólnoty, comiesięcznych spotkań kręgu będziemy potrafili wytrwać w naszych dobrych postanowieniach i przez to zrobimy choć mały krok na drodze do Zbawienia. Chwała Panu.

Kasia

MODLITWA, TANIEC, SEKS

ORAZ INNE ĆWICZENIA POGŁĘBIAJĄCE JEDNOŚĆ MAŁŻEŃSKĄ

REKOLEKCE WEEKENDOWE

11 - 13 LUTY 2022

ZAMEK BIERZGŁOWSKI

DIAKONIA ŻYCIA ZAPRASZA MAŁŻONKÓW NA REKOLEKCE Z
PRAKTYCZNĄ NAUKĄ TAŃCA TOWARZYSKIEGO.

INFORMACJE POD NR TEL. 690 041 842

Korzystanie z łask Sakramentu

Mamy w sercach ogromną wdzięczność Panu Bogu za czas rekolekcji OR II° w Białym Dunajcu. Był to dla nas wyjątkowy czas, dla naszego rozwoju duchowego, a także rodzinnego.

Ze szczególnym poruszeniem serca wspominamy czas małżeńskiej adoracji, to był taki moment dla naszego małżeństwa, w którym mogliśmy Panu Jezusowi, w wyjątkowej bliskości, przedstawić nasze sprawy, jednocześnie będąc na modlitwie w wyjątkowej komunii ze sobą.

Podobnym przeżyciem było odnowienie przyrzeczeń małżeńskich w przepięknym kościele na Bachledówce. Wyjątkowa atmosfera tego miejsca, a także przepięknie poprowadzona uroczystość zapadły nam mocno w serca. Tutaj szczególną radością była laurka, którą przygotowały nasze dzieci wraz z Ciocią i Wujkiem z Diakonii Wychowawczej,

Treści, które poznawaliśmy podczas Szkoły Liturgiczno-Rodzinnej, prowadzonej przez ks. Karola Rawicz-Kostro, zbliżyły nas do poznania i głębszego zrozumienia piękna liturgii, zawartych w niej wielu znaków i symboli i jeszcze pełniejszego w niej uczestnictwa.

Każda Eucharystia, przeżywana w gronie wspólnoty rekolekcyjnej, była wyjątkową chwilą dla naszej relacji z Panem Bogiem. Msze święte sprawowane z uwagą i przeżywane z większym zrozumieniem, pozwalały na pełniejsze korzystanie z łask sakramentu.

Bliskość z przyrodą, majestat gór, piękne widoki, a także kultura i architektura podhalańska pozwalały nam głębiej zachwycać się pięknem stworzenia.

Jesteśmy też wdzięczni Parze Moderatorskiej, Agacie i Andrzejowi, za możliwość modlitwy w Sanktuarium Matki Boskiej Ludźmierskiej, u stóp Gaździny Podhala.

Za ten czas, za te przeżycia, za każdą chwilę modlitwy, a także za ten czas z rodziną - Chwała Panu!

Zosia i Andrzej

Animator rodziny - siewca

Rozważając naszą rolę animatora rodziny szczególnie dotknęła nas „Przypowieść o siewcy” (Mt 13, 1-23). Otrzymaliśmy w niej zaproszenie do poznania tajemnicy Królestwa Bożego. Jezus przedstawia tajemnicę mesjańską pod osłoną symboli, które wymagają refleksji poddanej Duchowi Świętemu. I czeka na nasze głębsze zainteresowanie. Ziarno słowa pada na *drogę*, ale może upaść też na *skatę*. Czasami nie wiadomo dlaczego okazuje się, że znajduje się *pośród cierni*. A czasami znajdzie sobie *ziemię żyzną*, jednak o różnej klasie.

Niezwykłe są słowa naszego Pana. Przykłady dotyczące pracowników winnicy, rolników, obserwacje przyrody zawarte także w innych przypowieściach pokazują Jego duże zainteresowanie i doświadczenie pracą na roli. Może wcześniej musiał tak pracować na sobie i swoją Matkę. Przemierzał drogi zielonej Galilei, zakochał się w Ziemi Obiecanej płakał nad losem swojego miasta. Śpiewał hymny pochwalne Dobremu Bogu, że tak pięknie przystroił kwiatami drogi i pola. Wiedział, że

praca na roli często jest bardzo niewdzięczna. Mimo wysiłku nie uzyskuje się plonów. Wydaje się, że walczy się na przekór naturze. Jest to zapewne doświadczenie wielu rodziców i wychowawców – brak efektów mimo dobrej woli i wysiłku. Tak, bo plon w pierwszej kolejności nie zależy od dobrej woli i wysiłku. Zależy od przygotowania ziemi pod uprawę! Trzeba ją rozpoznać, oznaczyć jej klasę. Podobnie trzeba najpierw usłyszeć potrzeby i potencjalne możliwości dziecka – rozmawiać i przebywać w tej roli codziennie. Więcej - trzeba tak słuchać, aby nasze dzieci chętnie do nas mówiły. My animatorzy-siewcy wyrosliśmy z tej samej ziemi co nasze dzieci. Jesteśmy zdani na tę rolę i ona stanowi zarazem nasz punkt oparcia. Przypowieść o siewcy dokładnie wskazuje jak przygotować i nawozić każdą ziemię pod zasiew.

Jeżeli przyszło nam mieszkać i żyć *przy drodze* mamy wspaniałe kontakty i możliwości zbierania informacji z pierwszej ręki – każdy musi przejść drogą. Możemy oferować różne usługi i na tym korzystać. Z drugiej strony niczego nie możemy być pewni. Jeżeli nie mamy ogrodzenia każdy może przyjść i zabrać naszą własność. Wszystkie nowe informacje, idee i trendy będą zakłócały nasze serca i umysły. Wychowanie *przy drodze* wymaga szczególnej troski o rozwój własny i naszych dzieci. Trzeba odganiać ptaki nowych idei – co nie udaje się w pełni. Trzeba, więc stać się drogowskazem i przewodnikiem szczególnie dla naszego dziecka czyli tak mówić, aby chciało nas słuchać. Z jednej strony posiadać słowo Prawdy, a z drugiej umiejętność mówienia o niej.

Najbardziej precyzyjnie Jezus opisał sytuację ziaren rzuconych na *skątę*. Jeżeli przyszło nam żyć na tak ubogim miejscu potrzeba nam prostoty i wystrzegania się słońca (nadmiaru bodźców): nasze ziarna mogą łatwo uschnąć, bo nie mają jak zapuścić korzeni. Można podziwiać górali, którzy dzięki mądrym metodom zatrzymują wodę, ogradzają ziemię murami oporowymi, krętymi drogami dowożą potrzebne materiały. Sprzyja temu bogata w kamienie okolica i dobre, silne, skaliste podłoże. Znajomość natury i zdolność przewidywania pogody pozwala uchronić nasze małe roślinki od powodzi i wichrów. Wyznaczaj więc, w takim wypadku granice, gromadź potencjały i zasoby wiedzy religijnej kiedy jest na to czas. A, gdy przychodzi susza cierpliwie podlewaj (nie za dużo), czyli wspieraj młodego człowieka swoją wiedzą. Skryj go czasami pod osłoną prowizorycznej wiaty uproszczonych rytuałów, którą będziesz musiał własnoręcznie rozebrać, gdy dorośnie (lepiej wcześniej niż później).

Gdy mieszkamy na nie wykarczowanym polu, gdzie wybijają chwasty cały nasz siew może zostać zagłuszony *pośród cierni*. Pierwsze, zanim coś zasiejemy, to odchwaścić pole własnego serca i otoczenia bliskich. Z różnych powodów nie jest to jednak możliwe zawczasu. A czasami, gdy zaśniemy może przyjść nasz nieprzyjaciel, nasiać chwasty między pszenicę i odejść (Mt 13, 25). Jest to bardzo delikatna sprawa. Gdy zaczniemy wyrwać i piętnować zakorzenione przekonania naszych dzieci możemy wyrwać cenne zarodki więzi rodzinnych, naiwne choć prawdziwie szlachetne odruchy. Nasze dziecko wówczas za szybko dorośnie tracąc wiarę w swoje możliwości i zaufanie do ludzi. Życie na zachwaszczonym polu wymaga ogromnej rozważności oraz dojrzałości, które każdego dnia, od nowa dają szansę wyboru dobra. Niezbędne jest szczere wspieranie i dawanie świadectwo życia, aby nasze dziecko nie musiało udawać: być z jednej strony „grzecznym dzieckiem”,

a z drugiej strony ziemią gotową na wszystko dla kolegów.

Błogosławieństwo zasiewu na ziemi żyznej daje nadzieję i radość z doświadczenia owocnego życia naszych dzieci współpracujących z Bożą łaską. Jak nawozić taką ziemię, aby wydawała plon sześćdziesięciokrotny lub stukrotny? Naszym zadaniem jest czujność i wrażliwość na Głos natchnienia, które kreuje u naszych dzieci „otwarte oczy serca”, wyobraźnię miłosierdzia oraz radość i pokój Boży - (Laudato si). Pozwoli to wspólnie inwestować w dobro oraz relacje z bliźnimi tworzące wspólnotę - najpierw rodzinną, a potem szerszą, rodzącą plony naszego świadectwa rozwoju. Przykład Bożej Rodziny zgromadzonej przy ubogim żłobie uczy nas dodatkowo rodzicielskiej pokory i uwielbienia dla otrzymanego daru, ale i zadania.

Hala i Przemek Gorzelakowie

Dominik Jan Borzyszkowski, ur. 12.10.2021r.
Dziecko Emilii i Grzegorza, II krag przy parafii Sw. Jana
Apostoła i Ewangelisty, Rejon V.

NaRodzinkę

*„Nie ma rzeczy małych jeżeli uczyniło się je z miłości”
– św. Matka Teresa z Kalkuty*

„Pluszaki”, zabawki, grzechotki, klocki, kolorowanki, puzzle, kredki, cukierki „szklaki”...

- To są rzeczy, które często nieużywane zajmują kąty naszych domów lub kosztują „grosze”. Dla nas jest to niewielki wydatek bądź możliwość podzielenia się czymś, co już się nie przyda. Są jednak kraje, w których dzieci mogą tylko pomarzyć o zabawkach lub czymś słodkim. Bawią się co najwyżej imitacją zabawki zrobionej ze śmieci, a jedyna słodka rzecz z jaką się spotkały to uśmiech swojej mamy – o ile ją mają... Widząc takie zapo-

trzebowanie i nadmiar dobrobytu, a co z tego wynika nierówność jaka jest między naszymi dziećmi, a tymi z krajów trzeciego świata, postanowiliśmy jako Domowy Kościół w Łochowie dzielić się tym, co mamy. Zrodził się pomysł aby zebrać zabawki, kolo-

rowanki, kredki, cukierki, itp. i wysłać paczkę do dzieci, które nie mają nic. Zbieramy te zabawki w parafii, szkole, często dzielą się nimi nasze dzieci. Nam dorosłym pozostaje zebrać środki na pokrycie kosztów wysyłki oraz spakowanie wszelkich otrzymanych dóbr. Nasze paczki trafiły już do dzieci z Tanzanii i Indii. Do każdej paczki załączamy krótki list, w którym piszemy kilka słów o sobie, o parafii, o naszych kręgach Domowego Kościoła. Zawsze też prosimy o potwierdzenie choćby mailowe, że paczka dotarła do adresata. Informacja zwrotna od opiekunów obdarowanych dzieciaków jest zawsze miła naszemu sercu. Na załączonych zdjęciach, które dostajemy, widać uśmiechnięte, szczęśliwe buzie.

Jeśli znajdą się chętne osoby lub Kręgi, które również chciłyby wesprzeć te dzieciaki, a nie bardzo wiedzą jak się za to zabrać, zapraszamy do kontaktu pod nr telefonu **795-544-246**. Jeśli chcecie być bardziej niewiudczni w myśl słów: „Niech Twoja prawa ręka nie wie co czyni lewa...” zapraszamy do

składania darów lub środków finansowych (koszty wysyłki) w parafii św. Kazimierza w Łochowie diecezja bydgoska.

Kręgi Domowego Kościoła z Parafii św. Kazimierza w Łochowie

Rekolekcje 2022

Rodzaj, miejsce, termin, informacje	Prowadzący
ORAR II⁰ - Bańska Wyżna (Podhale) 24.-28.01.2022 r. - zapisy zamknięte	Ela i Krzysztof Chałubek e.chalubek@interia.pl
Rekolekcje Diakonii Życia - Modlitwa, taniec, seks oraz inne ćwiczenia pogłębiające jedność małżeńską 11.-13.02.2022r. Zamek Bierzgowski k/Torunia	Ania i Jarek Synak, tel. 690 041 842 jarek.synak@viaveritas.pl
ORAR I⁰ - Biały Dunajec (Podhale) 26.-30.06.2022 r.	Kinga i Tomasz Skonieczni tomaszkinga15@gmail.com
ORAR II⁰ - Biały Dunajec (Podhale) 01.-05.07.2022 r.	Ewa i Janusz Nowaccy ej.nowaccy@o2.pl
Nam nie wolno w miejscu stać - Biały Dunajec (Podhale) 08.-13.07.2022 r.	Wisława i Bogdan Szydłowski, wisbog@wp.pl
OAZA RODZIN I⁰ - Biały Dunajec (Podhale) 15.-31.07.2022 r.	Katarzyna i Jacek Bruszkowscy , bruszkow@poczta.onet.pl
Wychowanie dzieci w oparciu o Główne Prawdy Wiary - Czerwona Karczma k. Ostródy (Salezjański Ośrodek Wypoczynkowy Kaczory - nad jeziorem) 31.07.-07.08.2022	Dorota i Wojciech Chmielewicz, rekol.gpw@op.pl
Rekolekcje Ewangelizacyjne „Z Maryją szukam fundamentu wiary” - Medjugorje 31.07-08.08.2022 r. - lista rezerwowa	Jola i Wiktor Stromscy wiktor.stromski.pl
OAZA RODZIN I⁰ Swarzewo (nad morzem) 05-21.08.2022 r.	Katarzyna i Mariusz Wodeccy wodmar16@wp.pl
OAZA RODZIN II⁰ Bańska Wyżna (Podhale) 05-21.08.2022 r.	Ewa i Wiesław Jaźwiński ewajaz@vp.pl
OAZA RODZIN III⁰ - Stasikówka k/Poronina (Podhale) 05.-21.08.2022 r.	Marlena i Remigiusz Galiccy remigiusz.galicki@katolik.bydgoszcz.pl
Dialog Małżeński Czerwona Karczma k/ Ostródy (Salezjański Ośrodek Wypoczynkowy Kaczory - nad jeziorem) 08.-14.08.2022 r.	Magdalena i Sławomir Dyhid s.dyhid@gmail.com
Zapisy online oraz szczegóły na stronie: www.dk.bydgoszcz.pl	

Kalendarium 2021 / 2022:

Data	Wydarzenie	Miejsce
8 XII 2021	Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, Święto Patronalne RŚ-Ż. Msza o godz. 18:30	Bydgoszcz - Parafia Matki Boskiej Fatimskiej
19 XII	Przedświąteczne Spotkanie z Mszą Świętą Ruchu Światło-Życie z księdzem biskupem Krzysztofem Włodarczykiem	Bydgoszcz - Katedra
26 XII	Niedziela św. Rodziny - Uroczystość Patronalna DK	
6 I 2022 r.	Uroczystość Objawienia Pańskiego - Orszak Trzech Króli	Bydgoszcz
14-16 I	Ogólnopolskie Spotkanie odpowiedzialnych Domowego Kościoła	Warszawa
24-30 I	Rekolekcje: Oaza Rekolekcyjna Animatorów Rodzin (ORAR) II stopnia	Bañska Wyżna
12 II	XVI Oazowy Turniej Piłki Nożnej Halowej o Puchar Ordynariusza Diecezji Bydgoskiej księdza Biskupa Krzysztofa Włodarczyka	Szkoła Katolicka im. Jana Pawła II w Bydgoszczy, ul. Nowodworska
25-27 II	Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie	Częstochowa
12 III	Konferencja z udziałem Małgorzaty Więczkowskiej i ks. profesora Pawła Bortkiewicza pt. Współczesne zagrożenia kulturowe	Bydgoszcz, Urząd Wojewódzki
13 III	Wielkopostny Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie	Parafia Matki Boskiej Królowej Męczenników w Fordonie
26 III	Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych (DWDD)	Gniezno
14 V	Pielgrzymka DK do Sanktuarium św. Józefa w Kaliszu	Kalisz
3-5 V	COM	Krościenko
12 VI ?	Marsz dla życia i rodziny	Bydgoszcz

Ponadto:

- 1) 27 każdego miesiąca w parafii O. Jezuitów oraz parafii św. Mateusza jest Msza św. O rychłą beatyfikację czcigodnego SB. Ks. F. Blachnickiego
- 2) W każdy trzeci poniedziałek m-ca Msza św. KWC o godz. 18.00 w parafii św. Krzyża przy ul. Zaświat w Bydgoszczy.

RODZINKA

biuletyn Domowego Kościoła, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie diecezji bydgoskiej
 Zespół redakcyjny: D. R. Kochańscy, strona [www: dk.bydgoszcz.pl](http://www.dk.bydgoszcz.pl)
 B. M. Gorzelak, A. P. Szarapkowice Kontakt: rodzinka.dk@gmail.com